

betydelig Deel af de aarlige Statsindtægter der sættes i Omløb. Men, skulde dette nu blive Rigsdagens Mening i det Hele, at man bør aldeles forkaste det Princip, at saadanne Fordele, der dog ere saa vanskelige at beregne, skulle komme i nogenformhelt Betragtning, saa troer jeg, at der er saa meget mere Grund til at stemme for nærværende Forslag; ja der vil da i saa Fald være Grund til aldeles ikke at lade Kjøbstæderne mere blive staaende paa et Standpunkt, som saaledes efter de nyeste Lovgivningsprinciper maa ansees for at være aldeles forældet. — Altsaa, paa Grund af, at Kjøbstæderne ved Loven af 20de Juni dette Aar blive gaaede for nær, paa Grund af, at dog sandsynligviis de beregnede 46,000 Rbd. nok ville staae til for Statskassen, paa Grund endelig af, at man synes at gaae den Tid imøde, da der aldeles ikke mere vil blive Tale om at bære Statsudgifterne imod visse Fordele, som dog ikke let kunne beregnes, og, her til skal jeg endnu sige, paa Grund af, at Udvalgets Forslag dog, efter hvad den høitagede Indenrigsminister sidst erklærede, vilde være fordeelagtigt i militair Henseende, fordi det fører til samlede Qvarterer, — af disse Grunde skal jeg tillade mig at anbefale det stillede Endringsforslag.

Ole Nielsen: Det vil være i det ærede Things Grindring, at jeg i forrige Sessjon gav den Erklæring, at, naar her til Rigsdagen fremkom et Forslag i en bedre Stikkelse, jeg da vilde stemme for det; og, uagtet jeg, efter hvad der i denne Sag er fremkommet, ikke antager Kjøbstædernes Udlæg ved Indqvarteringen for aldeles dækket, — jeg siger aldeles dækket, — troer jeg, at dette senere ved Omorganisationen vil kunne stee. Jeg vil derfor erklære, at jeg stemmer for Udvalgets Paragraph (Hør!).

Simony: Jeg er med den foregaaende Taler enig i, at Kjøbstæderne ved den Godtgjørelse, som Udvalget ved dets Indstilling har tilstøttet at staae dem, ikke faae fuldstændig Erstatning for de Udgifter, de have af Indqvarteringen. Jeg kan imidlertid dog ikke stemme for dette Endringsforslag. Saaledes som jeg tidligere ved Sagens første Behandling udtalte, kan jeg ikke indsee, ialtsald finder jeg det tvivl-

som, om Vedtagelsen af dette Endringsforslag kan stemme med den Afgjørelse, som Stattefammendragningssagen fandt i Rigsdagens forrige Sessjon. Det vil være i Things Grindring, at Regjeringen da forelagde et Udkast til en Lov, hvorved flere ældre Skatter og Skatteligninger bleve hævede, og at der til at dække det Minus, som derved fremkom i Statskassen, og til at bestride, som det hedder i dette Forslags § 2, andre lignende Udgifter, skulde lignedes en ny Skat, som skulde bære Navnet Nysskat, at denne Skat skulde fordeles paa Land og Kjøbstæder efter Folkemængden, og, naar denne Fordeling havde fundet Sted, lignedes efter Hærtornet paa Landet og i Kjøbstæderne efter visse Regler, som Loven nærmere indeholdt. Det vil derhos ogsaa være i det ærede Things Grindring, at Rigsdagen ikke troede at kunne tiltræde dette Lovforslag, men at man derimod ansaae det rettest at ordne Sagen saaledes, at der kun fandt en Omregulering af Skatten Sted, og at der til Bederlag for Statskassen for de Skatter, som hævedes, blev fastsat et vist bestemt Beløb. Der blev derhos givet Regler for, hvorledes dette Beløb skulde lignedes paa de forskjellige Beskatningsgjenstande, og blev der ved denne Ligning fulgt det Princip, at Staten ikke skulde komme til at hvile med et større Beløb paa de forskjellige Beskatningsgjenstande end det, som de hidtil havde baaret. Naar nu Udvalget her indstiller, at Kjøbstæderne skulle have en større Godtgjørelse end der i det fra Regjeringen forelagte Forslag var indstillet, troer jeg, hvis denne Indstilling bliver vedtagen, at det Princip, der blev fulgt i Stattefammendragningssagen, vil blive noget forrykket. Udvalget har vel ikke udtalt sig om, hvorledes det Beløb skal tilveiebringes, men det følger ligefrem af § 5, at det maa afholdes af den almindelige Statskasse, og altsaa bæres af Landets fælles Indtægter. Nu er det vistnok ingen Tvivl underkastet, at, hvis man i forrige Sessjon havde vedtaget et større Beløb til Bederlag for Indqvarteringshjælpeffatten end de 46,000 Rbd., som dengang blev vedtaget, vilde dette større Beløb være at ligne paa samme Maade, som disse 46,000 Rbd., nemlig paa Kjøbstæderne indbyrdes. Men, fordi man ikke dengang vedtog et saadant Forslag,